Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 1. Stanisławów, dnia 1. stycznia 1925 Rok 5.

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu.

Prenumerata kwartalna 90 groszy. Cena egzempl. pojedynczego 30 groszy.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 8 groszy, za całą szpaltę 5 złotych za stronę 10 złotych. Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

I Okólniki Województwa do Starostw od 1 do 15.

Wydział Prezydjalny: 1. W sprawie exequatur Antoniego Wiatraka, honorowego Konsula Republiki Nicaragua. — 2. Komitet ochrony dla sierót i starców im. św. Antoniego w Alwerni, zezwolenie na kwestę. — 3. Klasztor OO. Kapucynów w Krakowie, zezwolenie na kwestę. — Polskie Towarzystwo Eugeniczne w Warszawie, zezwolenie na kwestę. — 5. Wigdor Kleinfeld r. Stern, zguba dowodu osobistego.

Wydział Administracyjny: 6. W sprawie mocy obowiązującej rozporządzenia b. austr. Ministerstwa z 30/VIII. 1868 Dz. p. p. austr. Nr. 124 — 7. Stosowanie zasad nowej ustawy wojskowej przed ogłoszeniem rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy. — 8. W sprawie wystawiania świadectw ubóstwa. — 9. Zatwierdzanie projektów pomników ze stanowiska artystycznego. — 10. Ochrona znaków tryangulacyjnych.

Wydział Budżetowo-Gospodarczy: 11. Przekazywanie pieniędzy za pośrednictwem Banku Polskiego.

Wydział Zdrowia Publicznego: 12. Sankcja karna za przekroczenia rozporządzenia z 30/I. 1923. Dz. U. Nr. 10 w sprawie wścieklizny.

Wydział Rolnictwa i Weterynarji: 13. Ceny kontyngentowe drzewa opałowego na miesiąc styczeń 1925. — 14. W sprawie ustalenia cen drzewa po myśli § 7. ustawy z 6. lipca 1923. Dz. U. Rz. P. Nr. 87 o poborze daniny lasowej. — 15. Sprostowanie mylnej nazwy gminy Jaszczurowa na właściwą nazwę Januszowa w powiecie Nowy Sącz.

II Ruch służbowy.

III. Konkursa, komunikaty i obwieszczenia.

IV. Dział nieurzędowy.

I.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

1.

L. 14183/Pr./a. Stanisławów, dnia 18. grudnia 1924.

W sprawie exequatur Antoniego Wiatraka, honorowego konsula Republiki Nicaragua.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 4/XII 1924 Nr. Pr. 12460, zawiadamia, że P. Prezydent Rzeczypospolitej udzielił exequatur listom komisyjnym p. Antoniego Wiatraka jako honorowego Konsula Republiki Nicaragua na obszar Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w Gdańsku.

Wspomnianemu honorowemu Konsulowi zapewnić należy w razie potrzeby pomoc administracyjnych władz rządowych i samorządowych.

Wicewojewoda: Des LOGES.

2.

L. 14133/Pr/a. Stanisławów, dnia 15. grudnia 1924.

Komitet ochrony dla sierót i starców im. św. Antoniego w Alwerni, zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na prośbę Komitetu ochrony sierót i starców im. św. Antoniego w Alwerni, Ministerstwo Spraw Wewn. reskryptem z dnia 9/XII 1924 Nr. BP. 9522/24, zezwoliło

w myśl § 1. przepisów, ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33 z dnia 11/II 1921 r. wyżej wymienionemu Komitetowi na urządzenie kwesty w czasie od 1. stycznia do 31. grudnia 1925 r. włącznie, za pomocą list imiennych, zaopatrzonych w Nr. kolejny i pieczęć Komitetu po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, w b. dzielnicy austrjackiej, prócz m. Krakowa, na cele związane z budową schroniska dla sierót i starców pod warunkiem, że wyżej wymieniony Komitet i osoby przez ten Komitet wydelegowane dla celów kwestarskich będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446 z dnia 4/II 1921 r., ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

O tem P. Starostów zawiadamiam z poleceniem, aby w przeprowadzeniu kwesty nie czynili przeszkód powyższemu Komitetowi, oraz osobom przez ten Komitet wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wicewojewoda: Des LOGES.

3.

L. 14134/Pr/a. Stanisławów, dnia 15. grudnia 1924.

Klasztor OO. Kapucynów w Krakowie, zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na prośbę Prowincjałatu OO. Kapucynów w Krakowie, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 7. grudnia 1924 Nr. BP. 9683/24, zezwoliło w myśl § 1. przepisów ogłoszonych w Monitorze Polskim Nr. 33. z dnia 11. lutego 1921 r. Br. Szymonowi Nachyle i Br. Makaremu Bieleckiemu kwestować na książkę, która winna być oparafowaną i zaopatrzoną w fotografję oraz pieczęć miejscowej władzy administracyjnej I. instancji po miastach i wsiach na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w b. Dzielnicy austrjackiej w czasie do 31. grudnia 1925 r. na budowę kościoła w Zamarstynowie pod warunkiem, że wyżej wspomniane osoby będą ściśle przestrzegały przepisów okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 446. z dnia 4. lutego 1921 r., ogłoszonego w wyżej wymienionym Monitorze Polskim.

O tem Panów Starostów zawiadamiam z poleceniem, aby w przeprowadzaniu kwesty nie czynili przeszkód wyż nazwanym, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wicewojewoda: Des LOGES.

4.

L. 14184/Pr/a. Stanisławów, dnia 18. grudnia 1924.

Polskie Towarzystwo Eugeniczne w Warszawie, zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na prośbę Polskiego Towarzystwa Eugenicznego w Warszawie z dnia 2/XII 1924 Nr. 302, Ministerstwo Spraw Wewn. reskryptem z dn. 5/XII 1924 Nr. B. P. 9851, zezwoliło na mocy obowiązujących w tej mierze przepisów wyżej wymienionemu Towarzystwu lub osobom przez to Towarzystwo upoważnionym na urządzenie jednotygodniowej kwesty pod postacią sprzedaży pudełek z cukierkami zawierającymi niespodzianki w cenie 1 zł., za pudełko, po miastach i wsiach na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej prócz Województwa Śląskiego, na cele związane z budową Instytutu Eugenicznego. Termin wspomnianej kwesty ustali Polskie Tow. Eugeniczne w porozumieniu i za zgodą miejscowej władzy administracyjnej I. instancji obszaru, na którym będzie organizowana kwesta.

Pudełka, o których wyżej mowa, winny być zaopatrzone w Nr. kolejny i pieczęć towarzystwa, a to w celu sporządzenia odpowiedniego spisu na każdy poszczególny powiat co do ilości sprzedanych tych pudełek z podaniem ich Nr. Nr. kolejnych.

Pod względem postępowania, winno Polskie Tow. Eugeniczne stosować się do miejscowych obowiązujących przepisów, normujących kwesty publiczne.

Zezwolenie niniejsze, o ile nie zostanie wykorzystane do dnia 1. czerwca 1925 r. traci swą ważność.

O tem P. Starostów zawiadamiam z poleceniem, aby w przeprowadzeniu kwesty nie czynili przeszkód powyższemu T-wu oraz osobom przez to T-wo wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wicewojewoda: Des LOGES.

5.

L. 13708/Pr/b. Stanisławów, dnia 11. grudnia 1924.

Wigdor Kleinfeld r. Stern, zguba dowodu osobistego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według sprawozdania Starostwa w Dolinie z dnia 29. listopada 1924, L. 36972, zgubił Wigdor Kleinfeld r. Stern, syn Herscha Dawida i Perli, urodzony w Mizuniu starym, dnia 10/X 1924 podczas jazdy koleją z Drohobycza do Stryja swój dowód osobisty Nr. 672764/64 wzór Nr. I, wystawiony dnia 10. grudnia 1923 przez Starostwo w Dolinie.

Powyższy dowód osobisty unieważnia się, o czem zawiadamiam Panów Starostów celem wydania dalszych zarządzeń.

Za Wojewodę: GUCKLER-WISŁOCKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

6.

L. 8905/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 13. grudnia 1924.

W sprawie mocy obowiązującej rozporządzenia b. austr. Ministerstwa z 30/VIII. 1868, Dz. pp. austr. Nr. 124.

Do wszystkich PP. Naczelników Wydziałów Województwa i wszystkich Panów Starostów.

Na zapytanie jednego z Panów Starostów, czy art. 9. ustawy z 1. sierpnia 1923, D. U. R. P Nr. 91, poz. 712 w sprawie środków prawnych od orzeczeń władz administracyjnych znosi także rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Spraw Wewn. z 30. sierpnia 1868 Dz pp. Nr. 124, normujące prawo władzy do zmiany zarekurowanego orzeczenia lub zarządzenia we własnym zakresie bez przedkładania rekursu instancji re-

kursowej, wyjaśniam na podstawie wskazówek udzielonych mi reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 29/11. 1924 Nr. A. O. 2888, jak następuje:

Art. 9. powołanej ustawy uchyla wszelkie sprzeczne z nią przepisy.

Ponieważ powołane rozporządzenie b. austr. Ministerstwa Spraw Wewn. nie sprzeciwia się postanowieniom t:j ustawy, zatem może i powinno być na obszarze tamtejszego Województwa w całej pełni stosowane. Pozwala to władzy orzekającej przy powtórnem rozpatrzeniu sprawy uchylić lub zmienić wydane przez siebie orzeczenie wzgl. zarządzenie we własnym zakresie, o ile z punktu widzenia słuszności będzie to wskazane, oraz o ile zarekurowanem orzeczeniem lub zarządzeniem nie przyznano praw trzeciej osob e.

Przyczyni się to nie tylko do pewnego odciążenia instancji rekursowej. lecz nadto wzmocni zaufanie stron w bezstronność i dobrą wolę władz państwowych.

Wicewojewoda: Des LOGES.

7.

L. 9099/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 20. grudnia 1924.

Stosowanie zasad nowej ustawy wojskowej przed ogłoszeniem rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy.

Okólnik Nr. 270.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad za tut. okólnikiem z dnia 29/IX 1924, L. 5573/II, ogłoszonym w Nr 10. Dziennika Urzędowego, zwracam uwagę PP. Starostów, że ustawa z dnia 23/V 1924, Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609 o powszechnym obowiązku służby wojskowej weszła w życie z dniem 18. list pada 1924.

Rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy będzie ogłoszone w najbliższym czasie, jednakże już obecnie, a więc przed ogłoszeniem rzeczonego rozporządzenia wykonawczego, należy stosować zasady nowej ustawy wojskowej.

Skład Komisji przeglądowych powinien być zgodny z art. 16. ustawy z dnia 23/V 1924, Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 609. a sposób urzędowania winien być w dostosowaniu się do przepisów nowej ustawy, analogiczny jak dotychczasowy.

Tak samo dodatkowe Komisje poborowe winne mieć obecnie skład zgodny z przepisami art. 16. nowej ustawy wojskowej i urzędować w miarę potrzeby z reguły co dwa tygodnie w siedzibie P. K. U. i są właściwe dla wszystkich powiatów, względnie ich części, wchodzących w skład rejonu danej P. K. U.

Przewodniczącym dodatkowej Komisji poborowej jest kierownik władzy administracyjnej I. instancji, właściwej dla miejsca urzędowania Komisji.

Wszelkie podania o skrócenie lub odroczenie służby wojskowej (ulgi), oraz wszelkie zażalenia (skargi) w tych sprawach wniesione po dniu 18. listopada, lub też do tego dnia ostatecznie nie załatwione, należy załatwiać w myśl zasad ustawy z dnia 23/V 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 61, o powszechnym obowiązku służby wojskowej, posiłkując się przepisami przejściowymi do art. 53. tej ustawy i w trybie przewidzianym tą ustawą (art. 60).

Wicewojewoda: Des LOGES.

8.

L. 9060/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 18. grudnia 1924.

W sprawie wystawiania świadectw ubóstwa.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 30. listopada 1924 Nr. A. O. 2402 zawiadomiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, że wedle otrzymanych wiadomości, w poszczególnych Województwach niepowołane do tego organa i urzędy wystawiają t zw. świadectwa ubóstwa, stanowiące podstawę do przyznania okazicielom ich, prawa ubogich w postępowaniu sądowem. Między innemi kilkakrotnie powtórzyły się wypadki wystawienia zaświadczeń niezamożności przez niepowołane do tego organa dla spraw, toczących się przed Mieszanym Trybunałem Rozjemczym polsko-niemieckim w Paryżu.

I. Wobec tego przypomina Ministerstwo, że na obszarze b. zaboru austr. oraz cieszyńskiej części Województwa Śląskiego obowiązują w sprawie ubogich oraz wystawiania świadectw ubóstwa postanowienia §§ 63—73 ustawy o postępowaniu sądowem w cywilnych sprawach spornych z 1. sierpnia 1895 Dz. pp. austr. Nr. 113. Wedle § 65. powołanych przepisów do wystawienia świadectwa o stosunkach majątkowych strony, ubiegającej się o przyznanie jej prawa ubóstwa, właściwym jest naczelnik tej gminy, w której strona mieszka lub przebywa. W świadectwie musi być wymieniony dochód strony, pochodzący z zarobku lub z innych źródeł, podane osoby, pozostające na jej utrzymaniu oraz stwierdzenie, że strona, bez uszczerbku koniecznego utrzymania dla siebie i swej rodziny, nie jest w stanie ponieść kosztów procesowych. Świadectwo wystawione przez naczelnika gminy nie rządzącej się własnym statutem, musi być potwierdzone przez właściwą powiatową władzę polityczną.

Szczegółowe postanowienia co do trybu postępowania przy wystawianiu świadectw ubóstwa zawiera rozporządzenie ministerjalne z 25. maja 1897 Dz. pp. austr. Nr. 130.

Według przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, ogłoszonych rozporządzeniem z 24/IV 1923 (D. U. R. P. Nr. 44, poz. 298) także podania stron o wydanie im świadectwa ubóstwa jak i same świadectwa ubóstwa nie podlegają opłatom; również nie podlegają opłacie podania osób, którym Sąd przyznał prawo ubogich, wnoszone do Władz administracyjnych, a pozostające w związku ze sprawą, co do której petent uzyskał prawo ubogich (§ 6. pkt. 27 i 28 wymienionych Przepisów).

Przy badaniu i ocenianiu stosunków majątkowych, dochodowych i rodzinnych stron, starających się o świadectwo ubóstwa, winny wszystkie powołane władze postępować ze szczególną oględnością, starannością i sumiennością.

II. Cudzoziemcy korzystać mogą z prawa ubogich w sprawach cywilnych przed sądami polskimi, o ile wzajemność jest w tym względzie zagwarantowana ze strony odnośnego obcego państwa dla obywateli polskich.

Z prawa ubogich korzystają:

1. obywatele W. M. Gdańska na podstawie art. 62. umowy polsko-gdańskiej z dn. 24/X 1921 Dz. U. R. P., ogłoszonej w N rze 16 Dz. U. R. P., poz. 139 z r. 1922;
2. obywatele austrjaccy na podstawie poręczonej przez Rząd austrjacki wzajemności (okólnik Nr. 451/I P. K/21, ogłoszony w Nr. 23 Dz. U. M. Spr. z 1921);
3. obywatele czescy na podstawie poręczonej przez Rząd czeskosłowacki wzajemności (okólnik Nr. 886/I. U./24, ogłoszony w N-rze 12 Dz. Urz. Min. Spr. z r. 1924);
4. obywatele zaś rumuńscy na podstawie wzajemności. poręczonej przez Rząd rumuński drogą dyplomatyczną.

Przy wystawianiu świadectw ubóstwa dla cudzoziemców, winny przeto władze, upoważnione do ich wystawiania przekonać się przedewszystkiem, czy dla obywateli polskich jest w odnośnem państwie zapewniona wzajemność.

III. Co do wspomnianego na wstępie Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego w Paryżu, nadmienić należy, iż Trybunał ten, utworzony w myśl art. 304 Traktatu Wersalskiego, powołany jest do rozsądzania sporów stosownie do działów III, IV, V i VII tegoż traktatu między obywatelami polskimi a niemieckimi, obywatelami polskimi a Rządem niemieckim oraz obywatelami niemieckimi, a Rządem polskim (w żadnym zaś razie nie jest właściwy dla sporów między obywatelami polskimi a Rządem polskim).

Świadectwa ubóstwa mogą być wydawane dla przedstawienia Trybunałowi w tych tylko przypadkach, gdy powód — obywatel polski, występuje przeciw obywatelowi niemieckiemu. Zauważa się przytem, iż według art. 22 Regulaminu procesowego Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko-niemieckiego, ogłoszonego w oświadczeniu urzędowem z 3/11 1921 (D. U. R. P. Nr. 90, poz. 670), — niezamożność stron, wnoszących powództwo, stwierdza odnośny ajent rządowy, a zatem o ile chodzi o obywateli polskich — ajent Rządu polskiego, przydzielony do Mieszanego Trybunału Rozjemczego.

O ile chodzi o cudzoziemców — obywateli niemieckich — wystawianie im świadectw ubóstwa nie może mieć miejsca, skoro Rzesza niemiecka w stosunku do obywateli polskich nie stosuje dotychczas zasady wzajemności.

IV. Podając powyższe postanowienia do wiadomości PP. Starostów, dodaję, że wedle rozp. minister. z 25. maja 1897 Dz. pp. austr. Nr. 130:

a) świadectwo ubóstwa musi być podpisane przez naczelnika gminy lub jego zastępcę. Jeżeli petent tylko przejściowo przebywa w gminie nie może mu być wydane świadectwo;
b) kto w świadectwie ubóstwa świadomie mylne naprowadza okoliczności lub niezgodne z prawdą świadomie jako prawdziwe potwierdza, odpowiada w razie uzyskania przez petenta prawa ubóstwa, także za wszelką szkodę oraz za koszta procesowe i zastępstwa adwokackiego;
c) o ile organom powołanym do wystawiania i potwierdzenia świadectwa ubóstwa, stosunki majątkowe i zarobkowe oraz rodzinne nie są dokładnie znane, są obowiązani je sprawdzić na podstawie odpowiedniego dochodzenia, które jednak bezzwłocznie i w jaknajbardziej uproszczony sposób należy przeprowadzić, tak, aby petent z powodu zwłoki w wystawianiu świadectwa nie poniósł żadnej szkody;
d) żądaniu wystawienia względnie potwierdzenia świadectwa należy odmówić w razie ujemnego wyniku dochodzeń oraz w razie gdyby się okazało, że przez petenta podane istotne okoliczności nie polegają na prawdzie lub co do ich wiarogodności zachodzą uzasadnione wątpliwości;
e) z powodu niedokładności w podaniu istotnych okoliczności przez petenta lub osób innych jak właściciela realności lub duszpasterza, do których petent lub zwierzchność gminna się odniosła przed wystawieniem świadectwa, nie należy odmówić wystawienia względnie potwierdzenia świadectwa, lecz uzupełnić okoliczności przez przesłuchanie petenta a o ile chodzi o stwierdzenie przez inne osoby, przez przesłuchanie lub wywiad u wiarogodnych obywateli gminy;
f) prośba o wystawienie świadectwa ubóstwa może być wniesioną do naczelnika gminy względnie do urzędu gminnego pisemnie lub ustnie.

W pierwszym wypadku ma być dołączony wypełniony arkusz pytań, ułożony wedle formularza Nr. 1, dołączonego do wymienionego rozp. Minist. oraz popotwierdzenie właściciela lub zarządcy realności, w której petent mieszka i właściwego duszpasterza względnie przełożonego izr. gminy wyznaniowej. W razie wniesienia prośby ustnie, ma być formularz Nr. 1 w urzędzie wypełniony i może być wydany petentowi celem uzyskania potwierdzenia właściciela realności i właściwego duszpasterza. Potwierdzenie właściciela względnie zarządcy realności może być także z urzędu zażądane.

Wypełniony formularz ma być udzielony właściwemu duszpasterzowi względnie przełożonemu izrael. gminy wyznaniowej, który może:

a) podane przez petenta faktyczne okoliczności w zupełności potwierdzić,
b) częściowo potwierdzić,
c) uznać za nieprawdziwe i
d) odmówić oświadczenia z powodu nieznajomości stosunków petenta. W razie zupełnego odmówienia oświadczenia, zanotuje naczelnik gminy na akcie, że udzielił formularz właściwemu duszpasterzowi do oświadczenia, który zwrócił go bez żadnego oświadczenia,
f) świadectwo ma być wystawione wedle formularza II z nagłówkiem: Rzeczpospolita Polska, Województwo Stanisławowskie, Powiat NN., Gmina NN. i zaopatrzone w podpis, pieczęć urzędową i liczbę porządkową oraz datę wystawienia.

Celem potwierdzenia przez Starostwo, może być świadectwo wydane petentowi lub odesłane Starostwu. Doręczenie potwierdzonego świadectwa może nastąpić wprost petentowi, jeżeli się o to osobiście zgłosi w Starostwie lub za pośrednictwem Zwierzchności gminnej.

O treści tego reskryptu polecam PP. Starostom pouczyć zarządy gmin w drodze odpowiedniej.

Wicewojewoda: Des LOGES

9.

L. 8904/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 13 grudnia 1924.

Zatwierdzanie projektów pomników ze stanowiska artystycznego.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego upoważniło mnie reskryptem z dnia 29. listopada 1924, L. 3367/DS/24 na zasadzie rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów do ustawy tymczasowej z 2/8 1919, Dz. Ust. Nr. 90, do zatwierdzania projektów pomników ze stanowiska artystycznego w myśl Dekretu z dnia 3. stycznia 1919 r. (Dz. Praw Nr. 5. dnia 13. stycznia 1919 r.) na całym obszarze Województwa z wyłączeniem m. Stanisławowa, co do którego zastrzega się, że projekty pomników wyjątkowo ważnych ze względu na rolę, jaką odgrywać mają w życiu narodu lub ludności lub też ze względu na miejsce, w którem mają stanąć — będą zatwierdzane przez powyższe Ministerstwo.

Jednocześnie Ministerstwo zaznaczyło, że w myśl art. 4. Instrukcji Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o załatwianiu spraw sztuki i kultury we władzach administracyjnych II. instancji (Dz. Urz. Minist W. R. i O. P. Nr. 16/117 z dn. 15. września 1923) sprawy sztuki i kultury nie mogą być rozstrzygane we władzach administracyjnych II. instancji bez wniosku lub opinji Konserwatora, kierownika Oddziału Sztuki, który urzęduje w Województwie we Lwowie.

O tem zawiadamiam Starostwo celem właściwego zastosowania się.

Wicewojewoda: Des LOGES

10.

L. 8960/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 18. grudnia 1924.

Ochrona znaków tryangulacyjnych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Okólnikiem z 31. grudnia 1921, L 3863/IIc, rozesłanym wprost Panom Starostom, oraz okólnikiem z 28/10 1922 L 7170/IIc, umieszczonym w Dzienniku Urzędowym Woiewódzkim z 15/II 1922 Nr. 24, poz. 509, zwróciłem uwagę Panów Starostów na znaczenie znaków pomiarowych dla interesów publicznych i konieczności ich ochrony.

Obecnie wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 19/11 1924 L. AO. 3140/24, przypominam Panom Starostom, że wskazówek zawartych w powyższych okólnikach nie należy traktować jako rozporządzeń przejściowych lecz jako takie, które stałe obowiązują.

O tem należy pouczyć naczelników gmin przy sposobności roków urzędowych i przypomnieć im postanowienia powyższych okólników.

Wicewojewoda: Des LOGES.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

11.

L. 8065/IV. ex 1924.

Stanisławów, dnia 12. grudnia 1924.

Przekazywanie pieniędzy za pośrednictwem Banku Polskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zdarza się, że władze i urzędy państwowe przekazują z kas skarbowych należności za pośrednictwem Banku Polskiego urzędom lub osobom prywatnym do miejscowości, znajdujących się poza obrębem siedzib jego Oddziałów, nie zaznaczając w asygnacjach i dołączonych do nich zleceniach, kto ma ponieść koszta przesyłki względnie prowizji, którą Bank Polski w takich wypadkach zalicza, wobec czego Bank Polski obciąża kosztami rachunek Ministerstwa Skarbu, podczas gdy niejednokrotnie ponieść je winni sami odbiorcy.

Wobec tego, że Bank Polski obowiązany jest w myśl art. 70 statutu (Dz. U. R. P. Nr. 8 z 1924 r., poz. 75) do przyjmowania wpłat i dokonywania wypłat na rachunek Skarbu Państwa bezpłatnie tylko w obrębie działania swych Oddziałów, a pobiera prowizję względnie zwrot kosztów w razie oddawania usług, wychodzących poza ramy jego obowiązku, należy, korzystając *z pośrednictwa Banku Polskiego przy przekazywaniu pieniędzy, wyraźnie zaznaczyć w asygnacjach i ewent. dołączanych do nich zleceniach, kto ma ponieść koszta przesyłki,* ewent. ograniczać korzystanie z usług Banku tylko do tych wypadków, kiedy odbiorca zamieszkały jest w siedzibie Centrali wzgl Oddziału Banku Polskiego, *a bez różnicy miejsca zamieszkania odbiorcy* korzystać z pośrednictwa Banku Polskiego tylko wtedy, gdy odbiorca posiada rachunek w Centrali, względnie Oddziale Banku Polskiego lub P. K. O. i następuje jedynie przelew sumy z rachunku Kasy na rachunek odbiorcy.

W pozostałych wypadkach należy przekazywać pieniądze za pośrednictwem kas skarbowych w trybie postanowień par. 33 i 34 przepisów rachunkowo-kasowych oraz par. 88 i 89 Instrukcji dla kas skarbowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 45 z dn. 10, grudnia 1921 Mon tor Polski Nr. 285 z dn. 15 grudnia 1921 r.) na koszt odbiorcy, o ile z tytułu lub charakteru należności nie wynika, że koszta te winien ponieść Skarb Państwa.

Władze i orzędy państwowe, posiadające własne rachunki w Banku Polskim za zezwoleniem Ministerstwa Skarbu, winny w swych zleceniach wyraźnie określać sposób pokrywania kosztów.

Nadmienia się wreszcie, że przy przekazywaniu przez władze i urzędy państwowe pieniędzy za granicę Bank Polski nie liczy żadnych kosztów.

O tem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 XI, 1924 r. Nr. AB. 7365 z wezwaniem do ścisłego zastosowania się.

Wicewojewoda: Des LOGES.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

12.

L. 4946/VI. ex 1924.

Stanisławów, dnia 19. grudnia 1924.

Sankcja karna za przekroczenia rozp. z 30/I. 1923 Dz. U. Nr. 10 w sprawie wścieklizny.

Okólnik Nr. 269.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Generalna Dyrekcja Służby Zdrowia) zniosło rozporządzeniem z 2/12 1924 Nr. Z. Z 1680, okólnik b. Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 4. lipca 1923 roku Nr. CHZ. 29815/23/3299 w sprawie stosowania przy wykonywaniu rozporządzenia z dnia 30/I. 1922 roku (Dz. U. Rz. P. Nr. 10, poz. 79) w sprawie zwalczania wścieklizny u ludzi i zwierząt kar w drodze administracyjnej w myśl art. 25 ustawy z dnia 25/VII. 1919 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 67, poz. 402) o zwalczanin chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie Przekroczenia *rozporządzcnia z dn. 30/I. 1922 (Dz U. Rz. P. Nr. 10, poz 79) należą do kompetecji sądów i winny być zgodnie z dotychczasową praktyką nadal skierowywane na drogę sądową.*

Klauzula art. 25 ustawy z dnia 25/VII. 1919 r. (Dz. U Rz. P. Nr. 69, poz. 402) ogranicza możność stosowania kar w drodze administracyjnej za przekroczenia, przewidziane w spomnianej ustawy, lub rozporządzeniach, wydanych na jej podstawie do wypadków, niepodlegających ukaraniu, w myśl ogólnych postanowień karnych, zaś obowiązujący kodeks karny przewiduje kary sądowe za niezachowanie wydanych w drodze ustawy lub rozporządzenia przepisów, dotyczących środków zabezpieczenia zdrowia powszechnego.

O tem się zawiadamia Starostwo odnośnie do tut. rozporządzenia z 16/7 1923 L. 3213/VI. (Dziennik Urzędowy Wojew. Nr. 15).

Wicewojewoda: Des LOGES.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

13.

L. 9473/VIIa ex 1924.

Stanisławów, dnia 16. grudnia 1924.

Ceny kontyngentowego drzewa opałowego na miesiąc grudzień 1924.

Okólnik Nr. 267.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie §§ 1. i 9. rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1. lutego 1923 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 14, poz. 140, ustanawiam na miesiąc styczeń 1924 r. następujące ceny za 1 mp. drzewa opałowego na pniu wydawanego z lasów państwowych lub zajętego w lasach prywatnych w okręgu Województwa stanisławowskiego.

	I. kl. wart.	II. kl. wart.	III. kl. wart.
1) Buk, grab, jawor . . .	zł. 5·—	zł. 4·—	zł. 3·—
2) Brzoza i olcha czarna .	„ 4·50	„ 3·50	„ 2·50
3) Osika, świerk, jodła, lipa	„ 3·50	„ 3·—	„ 2·30

4) Za kupę gałęzi t. j. 3 m. długości, 1 m. wysokości, 1 m. szerokości ustanawiam 75% powyższych cen stosownie do jakości drzewa, zaś 50% za kupę chrustu. Dalsze postanowienia zawarte w reskrypcie z dnia 25. listopada L. 8777/VIIa pozostają niezmienione.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

14.

L. 9548/VIIa ex 1924.

Stanisławów, dnia 16. grudnia 1924.

W sprawie ustalenia cen drzewa po myśli § 7. ust. z 6/7 1923 Dz. U. R. P. Nr. 87 o poborze daniny lasowej.

Okólnik Nr. 266.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie art. 7. ustawy z dnia 6. lipca 1923 Dz. U. R. P. Nr. 87 o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju, ustanawiam nastepujące ceny za 1 m³ drzewa użytkowego na pniu w lasach prywatnych na terytorjum tutejszego Województwa:

L. p.	POWIAT	I. grupa dąb, wiąz, jawor, klon jasion zł.	II. grupa sosna, osika zł.	III. grupa jodła, świerk zł.	IV. grupa Inne zł.
1	Bohorodczany	15·—	7·—	7·—	4·—
2	Dolina	18·—	7·—	7·—	4·—
3	Horodenka	25·—	10·—	12·—	7·—
4	Kałusz	18·—	7·—	7·—	4·—
5	Kołomyja	19·—	7·40	7·30	7·—
6	Kosów	15·—	7·—	5·50	3·50
7	Nadwórna	18·—	7·—	7·—	4·—
8	Peczeniżyn	18·—	7·—	7·—	4·—
9	Rohatyn	20·—	10·—	10·—	6·—
10	Skole	18·—	7·—	7·—	4·—
11	Śniatyn	25·—	10·—	12·—	7·—
12	Stanisławów	18·—	7·—	7·—	5·—
13	Stryj	18·—	7·—	7·—	5·—
14	Turka	18·—	7·—	7·—	4·—
15	Tłumacz	20·—	10·—	10·—	6·—
16	Żydaczów	20·—	10·—	10·—	6·—

Drzewo zaliczono do poszczególnych grup od I. do IV. po myśli rozporządzenia wykonawczego z dnia 25/9 1923 Dz. U. R P. Nr. 105, poz. 813.

Ceny ustanowione powyższą tabelą stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa w lasach pry-

watnych w odległości 5 km. od stacji kolejowej. Przy obliczaniu wartości drzewa z lasów oddalonych 5—10 km. od stacji kolejowej stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości 10—20 km. z 15% zniżką, przy odległości 20—30 km. z 25% zniżką i przy odległości ponad 30 km. z 30% zniżką.

Polecam Panu Staroście, aby treść powyższego obwieszczenia podał bezzwłocznie do wiadomości interesowanych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

15.

Województwo Krakowskie.

L. VII/3-7212 ex. 1924.

Kraków, dnia 14. listopada 1924.

Sprostowanie mylnej nazwy gminy Jasoczurowa na właściwą nazwę Januszowa w pow. Nowy Sącz.

OBWIESZCZENIE.

W obwieszczeniu rozporządzenia wykonawczego b. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 17/I. 1913 L. XVIb-272/6 ogłoszonem w Dz. U. i Rozp. kr. Nr. 54 ex. 1913, którem oznaczono obszary leśne podpadające pod postanowienia ust. kraj. z dnia 15/VI. 1904 Dz. Ust. Nr. 93 o obowiązku zgłaszania wyrębu drzewa str. 129 poz. 30 powiat polityczny Nowy Sącz powiat sądowy Stary Sącz zarządza się niniejszem w porozumieniu z Tymczasowym Wydziałem Samorządowym we Lwowie skreślenie wpisanego przez omyłkę nie istniejącego w tym powiecie obszaru leśnego Jaszczurowa a natomiast wpisanie właściwego obszaru leśnego „Januszowa“.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Za Wojewodę: RAWSKI w. r.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8733/VIIa. ex. 1924.

Stanisławów, dnia 27. listopada 1924.

Wszystkim Panom Starostom

Podaję do wiadomości.

Wicewojewoda: Des LOGES.

II.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł Dr. Wacława Majewskiego ze stanowiska lekarza powiatowego w VI. st. sł. w Chełmie na stanowisko Naczelnika Wydziału Zdrowia Publicznego w Urzędzie Wojewódzkim w Stanisławowie.

Pan Wojewoda zamianował powiatowego lekarza weterynaryjnego Stanisława Wilka starszym powiatowym lekarzem weterynaryjnym w VIII. stopniu służbowym.

prakt. refer. Wojew. Mieczysława Gonka prow. komisarzem powiatowym;

oficjała rach. Wojew. Władysława Sałabaja rewidentem rachunkowym Wojew.;

praktykanta rach. Wojew. Marjana Iwanickiego asystentem rachunkowym Wojew.;

oficjałów kancel. Kuna Klingera i Jana Ułydę adjunktami kancel.;

kancelistę Wojew. Józefa Lilienfelda sekretarzem pow.;

kancelistów Władysława Karasińskiego, Aleksandra Kardelę, Józefa Czapelskiego, Jana Kosteckiego i Emilję Lichotównę oficjałami kancel. Wojew.;

oficjantów kancel. Józefa Patejdla, Michała Stefanowa, Karola Wasylewicza, Henrykę Zegzdową, Wiktorję Gellesównę, Władysławę Nowodworską, Janinę Tworowską, Apolonję Czapelską, Ludmiłę Miłosiównę i Marję Wróblównę kancelistami;

praktykantów kancel. Jozefa Sienkiewicza, Stanisławę Salwarowską i Marję Dolnicką oficjantami kancel.;

praktykanta kancelaryjnego Piotra Dorosza kancelistą Województwa;

zwolnił ze służby praktykanta referendarskiego Henryka Kłodnickiego wskutek wniesionej przez niego rezygnacji;

asystenta rachunkowego Województwa Pawła Kostiowa;

oficjała kancelaryjnego Bolesława Peruckiego;

kancelistę Władysława Dumę;

przeniósł w stan spoczynku oficjanta kancelaryjnego Jana Leśkowicza.

III.

KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8794/II. ex 1924.

Stanisławów, dnia 13. grudnia 1924.

Wywłaszczenie gruntów pod dworzec odstawczy w Kołomyji.— Komisja obchodowa i rozprawa ekspropriacyjna.

EDYKT.

Województwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że Komisja obchodowa i rozprawa ekspropriacyjna w sprawie wywłaszczenia gruntów pod dworzec odstawczy w Kołomyji odbędzie się dnia 16. stycznia 1925 na miejscu i rozpocznie o godzinie 8. rano.

Wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone wraz z planami są wyłożone stosownie do przepisu § 14, ustawy z dnia 18. lutego 1878 Dz. p. p. austr. Nr. 30 w Magistracie w Kołomyji począwszy od dnia 1. stycznia 1925 do przejrzenia dla ogołu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce Starostwa w Kołomyji lub przy Komisji na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Wicewojewoda: Des LOGES.

Województwo Stanisławowskie.

L. 9032/VII. B. ex 1924.

Stanisławów, dnia 4. grudnia 1924.

W sprawie upoważnienia do parcelacji.

KOMUNIKAT.

Reskryptem z dnia 18. listopada 1924 L. 404 P. O. Ministerstwo Reform Rolnych zakomunikowało, że udzielone w dniu 19-go lutego 1924 r. upoważnienie Spółki Parcelacyjno-Osadniczej „Sparos“, spółki akc. w Warszawie do przeprowadzenia parcelacji, zostało postanowieniem Ministra Reform Rolnych z dnia 29-go października 1924 roku rozszerzone na teren Województw lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego.

Za Wojewodę: BURZYŃSKI.

Wydział Prezydjalny.

L. 14303/Pr./b. Stanisławów, dnia 19. grudnia 1924.

Klasztor OO. Redemptorystów w Maksymówce sprzedaż budynków.

OGŁOSZENIE.

Starostwo w Dolinie doniosło Województwu, że w Maksymówce powiat Dolina są na sprzedaż budynki zajmowane przez klasztor OO. Redemptorystów.

Sam klasztor jest budynek dwupiętowy, masywnie budowany systemem korytarzowym, mający normalnych okien mieszkalnych 50.

Prócz tego są obszerne zabudowania gospodarcze budowane przeważnie z kamienia i cegły.

Do klasztoru należy około 13 morgów gruntu w tem park i ogród owocowy oraz warzywny.

Wszystek grunt leży tuż przy klasztorze.

Klasztor nadaje się na wszelkiego rodzaju zakład, zwłaszcza sanatorjum (500 m. nad poziom morza) dom dla inwalidów, dla sierót i t. d.

Wszystkie nieruchomości wchodzące w skład klasztoru są do nabycia za ostateczną sumę 140.000 (stu dzierdziestu tysięcy) złotych.

Budynki te są prywatną własnością miejscowego rzym.-kat. proboszcza ks. Adolfa Żołtowskiego.

Za Wojewodę: KARASIŃSKI.

KOMUNIKATY.

Z dniem 1 grudnia 1924 Zborowski sąd powiatowy, który z powodu wypadków wojennych dotychczas urzędował w Złoczowie podejmuje z powrotem agendy urzędowe we właściwej swej siedzibie w Zborowie.

W Urzędzie pocztowym Nowesioło k. Podwołoczysk powiat Zbaraż uruchomiono służbę telegraficzną i telefoniczną.

W urzędzie pocztowo-telegraficznym Miejsce Piastowe (powiat Krosno) zaprowadzoną została służba telefoniczna.

W Urzędzie pocztowo-telegraficznym w Korszynie (powiat Krosno) zaprowadzoną została służba telefoniczna.

W urzędzie pocztowym w Tarnorudzie (powiat Skałat) zaprowadzoną została służba telefoniczna i telegraficzna.

Unieważnia się legitymację służbową Nr. 17839 wydaną przez Kuratorjum Lwowskiego Okręgu Szkolnego dnia 13 czerwca 1924 na nazwisko Pelagji Miszczuk, nauczycielki w Grabowie, powiat Dolina.

IV.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego z dnia 18. listopada 1924 LW. 31719/VI. o podwyższeniu ryczałtów szupasowych ustanowioną w obwieszczeniu z dnia 8. czerwca 1924 LW. 18754/VI. Ryczałty szupasowe podwyższa Tymczasowy Wydział Samorządowy jak następuje:

I. Koszta reżyjne.

Na opalenie, oświetlenie, za pilnowanie szupaśników i wogóle załatwienie spraw szupasowych zwracać będzie fundusz krajowy za każdego szupaśnika bez względu na czas jego pobytu na stacji szupasowej po 10 gr. zaś za osobę wysłaną za paszportem przymusowym po 2 gr.

II. Transport szupasowanych pod strażą podwodami.

Za transport wozem przypada należytość po 12 gr. od konia i kilometra czyli 1 zł. 20 gr. od konia i miriametra. Należytość jednak nie może być zarachowaną od mniejszych przestrzeni jak od każdego już ukończonego jednego kilometra. Za powrót podwody do domu nie przypada żadna należytość.

III. Należytość straży konwojującej.

Za nadzór i eksportowanie szupaśników przypada dla każdego konwojującego strażnika gminnego a to bez różnicy, czy pieszo, czy wozem, należytość po 10 gr. od 1 kilometra konwojowania. Wynagrodzenie strażnika gminnego za konwój szupaśników kolejami żelaznemi i powrót do domu bez różnicy czy w dzień czy w nocy ma przypadać za czas aż do 16 godzin w kwocie 1 zł. nad 16 godzin do 24 w kwocie 1 zł. 20 gr. następnie w drugiej dobie za czas aż do 16 godzin dalsza należytość w kwocie 80 gr. czyli $1^1/_2$ doby 1 zł. 80 gr. za dwie doby 2 zł 40 gr.

IV. Wyżywienie dzienne szupasowanych.

Za wyżywienie dzienne szupaśników przypadać będzie każdej stacji szupasowej należytość 40 gr. dziennie od każdego szupaśnika. Podwyższenia powyższe wchodzą w życie począwszy od dnia 1. grudnia 1924.

ODEZWA

Wydziału Wykonawczego Komitetu Uczczenia Pamięci Pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Gabrjela Narutowicza.

Dwa lata temu w dniu 16. gradnia padł z rąk mordercy pierwszy Prezydent Rzeczypospolitej ś. p. Gabrjel Narutowicz.

Padł, bo nie zawahał się spełnić względem Narodu i Państwa obowiązku, który na Jego barki włożyła wola Zgromadzenia Narodowego.

Pamięć Prezydenta Narutowicza żyje i zawsze żyć będzie w społeczeństwie naszem. Ale pamięć ta powinna przyoblec się w kształt widomy wyrażony w niezniszczalnem dziele, przekazującem przyszłym pokoleniom wspomnienie Jego pięknej i świetlanej postaci. Komitet Uczczenia Pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej w porozumieniu z Centralą Akademickich Bratnich Pomocy postanowił utrwalić pamięć G. Narutowicza wzniesieniem Domu Techników Jego imienia.

Do ofiar na ten cel wzywamy wszystkich, co rozumieją ogrom krzywdy, jaką zgon Jego tragiczny stał się dla całego Narodu.

Komitet Uczczenia Pamięci Pierwszego Prezydenta Rzeczypospolitej G. Narutowicza.
Jerozolimskie al. 27 m. 6 Tel. 10—67 konto w PKO. 6138

ODEZWA.

NA GMINĘ POLSKĄ — NA DOM POLSKI W GDAŃSKU!

Stare są nasze marzenia! Nigdy też nie zaniedbywane! A jeśli przedwojenne wysiłki Polonji Gdańskiej długo spełzały na niczem, to nie u niej winy szukać należy. W zbożnej naszej pracy wspólnej wytyczną były nam słowa Wieszcza naszego Adama Mickiewicza, mówiące o siłach ludzkich, o zamiarach szczytnych, były nam katechizmem, wiary naszej artykułem! I tak wśród znojów i trudów, nie upadając na duchu, dziś, po lat szeregu, zyskaliśmy wreszcie upragnione schronisko, mamy

DOM POLSKI W GDAŃSKU.

Mamy Dom, lecz równocześnie piętrzą się dawne potrzeby ludności miasta naszego. — Poszczęścił nam los stawić krok pierwszy, szczęśliwy. — Tem samem jednak stanęliśmy przed dalszym ogromem zadania, na które sił własnych nie starczy, o ile od Was Rodacy, nie zyskamy pomocy.

Do polskiego więc zwracamy się społeczeństwa. — Niechaj sobie uprzytomni, że niemal z każdego zaułka w Gdańsku spoziera gwałtowna potrzeba ubóstwa polskiego. — Nie starczą nam więc gołe, chociaż szczęśliwie zdobyte mury Domu Polskiego. — Nam potrzeba ofiar chętnych, ażeby przy ich pomocy dotrzeć do raz wytkniętego celu.

Wszystkiemi temi przyczynami zniewoleni jesteśmy u Was szukać poparcia materjalnego.

Niżej podpisana, świeżo sądownie zarejestrowana „Gmina Polska w Wolnem Mieście Gdańsku“ gwarantuje, że pieniądz złożony nie pójdzie na marne. — Niechaj więc każdy Polak pamięta o potrzebach ubogiego polskiego społeczeństwa gdańskiego, przyczyniając się, aby płynęły jaknajhojniejsze ofiary

Na Gminą Polską — Na Dom Polski w Gdańsku!

Składki kierować należy pod adresem:

Administracja „Gazety Gdańskiej“, Gdańsk-Danzig, Postschliessfach 74.

Bank Kwilecki, Potocki i S-ka, Tow. Akc. Oddział Gdański, Gdańsk-Danzing, Rundegasse nr. 85.

Gmina Polska w Wolnem Mieście Gdańsku
Towarzystwo zapisane (E V.).

Kwiatkowski Jan, prezes, Gdańsk-Danzig, Stadtgebiet 12.
Jedwabski Wojciech, wiceprezes, poseł na sejm gdański, sekretarz Zjed. Zawod. Polskiego.
Łangowski Bonifacy, adwokat, poseł na sejm gdański.
Czarnecki Erazm, sekretarz generalny.
Bresiński Piotr, kontrolor generalny.

Tymczasowy Wydział samorządowy ogłosił konkurs na stypendja z terminem do wnoszenia podań do 20. stycznia 1925 roku.

Szczególne warunki otrzymania stypendjów z poszczególnych fundacyj podano w ogłoszeniach konkursu udzielonych Rektoratom szkół wyższych i Dyrekcjom męskich szkół średnich, oraz na tablicy ogłoszeń Tymcz. Wydziału Samorządowego we Lwowie.

Tymczasowy Wydział Samorządowy:
KĘDZIOR, przew. Członek TWS., PAZDRO

L. 3683

KONKURS.

Zarząd miasta Kut rozpisuje niniejszem konkurs: a) na posadę inspektora policji miejskiej, b) na posadę kasjera miejskiego, z każdą z tych posad połączone są pobory XI. gr. urzędników państwowych, szczebla „a“.

Podania o nadanie powyższych posad należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, kwalifikacje ustalone rozporządzeniem b. Wydziału kratowego z dnia 4. march 1899 L. 12974 Dz. ust. kr. Nr. 34 i świadectw zdrowia wystawionego przez lekarza urzędowego i curriculum vitae) wnosić należy do Zarządu miasta w Kutach do dnia 15. stycznia 1925 roku.

Magistrat miasta Kut.
(Podpis nieczyt.).

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.